

Sygn. akt I ACz 907/14

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący	SSA Ewa Jastrzębska
Sędziowie:	SA Lucyna Świdorska-Pilis (spr.) SO (del.) Tomasz Ślęzak

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2014 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa	P. S.
--------------------	-------

przeciwko Wydawnictwu (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w J. i J. M.

o nakazanie i zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej Wydawnictwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w J. na punkt 2. postanowienia Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 1 sierpnia 2014 r., sygn. akt II C 10/14

postanawia:

- 1) ***uchylić zaskarżone postanowienie;***
- 2) ***orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego pozostawić do rozstrzygnięcia w orzeczeniu kończącym postępowanie.***

Sygn. akt I ACz 907/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Katowicach odrzucił apelację pozwanej Wydawnictwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w J. w konsekwencji oddalenia jej wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia tego środka odwoławczego.

Sąd pierwszej instancji w uzasadnieniu wskazał, że nie było podstaw do uwzględnienia wniosku pozwanej o przywrócenie terminu do złożenia apelacji. Pozwana nie zarzuca bowiem braku pouczenia. Standartowo Sąd poucza strony o tym, że aby można było skutecznie wnieść apelację należy w terminie 7 dni od ogłoszenia orzeczenia złożyć wniosek o sporządzenie uzasadnienia, tej treści pouczenia ze strony Sądu pozwana zaś nie zaprzecza. Zdaniem Sądu

Okręgowego, jest przy tym oczywiste, że wniosek taki musi złożyć każda strona. Pouczenie nie było skomplikowane, a udzielono je osobom wykształconym, które nie miały w dniu ogłoszenia orzeczenia żadnych wątpliwości, co do jego treści. Konsekwencją oddalenia wniosku o przywrócenie terminu było odrzucenie apelacji pozwanej - jako spóźnionej - na mocy art. 370 k.p.c.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożyła pozwana Wydawnictwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w J..

Skarżąca zarzuciła, iż dla niej z pouczenia Sąd Okręgowy w sposób oczywisty nie wynikało, że winna samodzielnie, odrębnie od drugiego z pozwanych, złożyć wniosek o uzasadnienie zaskarżonego wyroku. Wskazała, ponadto, że z treści kwestionowanego postanowienia wynika, że pouczenie strony dokonane przez ten Sąd było nieprawidłowe.

W odpowiedzi na zażalenie powód wniosł o jego oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie było uzasadnione.

Nie ma racji Sąd Okręgowy, iż wniosek pozwanej nie zasługiwał na uwzględnienie, gdyż nie wykazała ona braku winy w uchybieniu terminowi do wniesienia apelacji. Zgodnie bowiem z wyrażonym w judykaturze i zasługującym na akceptację poglądem, za przyczynę usprawiedliwiającą przekroczenie przez stronę terminu może być uznane wadliwe bądź niedostateczne pouczenie strony co do terminu i sposobu dokonania czynności procesowej. Przy czym, udzielone przez sąd stronie działającej bez pomocy profesjonalnego pełnomocnika pouczenie, co do sposobu i terminu zaskarżenia orzeczenia powinno zawierać jasny i zrozumiały dla niej przekaz, z którego wynika jednoznaczna informacja umożliwiająca skorzystanie z niego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2013 r., sygn. akt IV CZ 101/13, LEX nr 1430439). Jak zaś wynika z protokołu publikacji wyroku z dnia 10 marca 2014 r., jak również z treści pisemnych motywów zaskarżonego postanowienia, dokonane przez ten Sąd pouczenie, co do przysługujących pozwanym środków odwoławczych, wymogów tych nie spełniało.

Treść tego protokołu prowadzi do wniosku, iż Sąd Okręgowy pouczył pozwanych jedynie o „terminie i sposobie wniesienia apelacji”. Zgodzić się przy tym można z tym Sądem, że udzielone stronom pouczenie w rzeczywistości zawierało również informację dotyczącą możliwości zgłoszenia wniosku o uzasadnienie wyroku i konsekwencjach – dla biegu terminu do wniesienia apelacji - związanych z brakiem jego złożenia. Świadczy o tym fakt, że drugi z pozwanych wniosł o sporządzenie takiego uzasadnienia. Nie sposób jednak uznać, zwłaszcza w świetle treści uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, iż z pouczenia tego jednoznacznie, jasno i zrozumiale wynikało, że każdy z pozwanych winien taki wniosek złożyć. W szczególności, wbrew tezie Sądu Okręgowego, dla pozwanych, nie reprezentowanych przez fachowego pełnomocnika, konieczność samodzielnego dokonania tej czynności procesowej nie musiała być subiektywnie oczywista. W dodatku, w tym układzie procesowym, w którym od pozwanych solidarnie zasądzono kwotę 5 000 zł, a także nakazano im złożenia oświadczenia określonej treści w celu usunięcia skutków naruszenia dóbr osobistych, kwestia ta mogła też być dla nich obiektywnie niejednoznaczna, zwłaszcza że Kodeks postępowania cywilnego przewiduje przypadki, w których czynności procesowe współuczestników są skuteczne wobec nieuczestniczących (art. 73 § 2 k.p.c.).

W tej sytuacji uznać należało, że pozwana spółka wykazała, iż wniosła apelację po terminie z przyczyn przez nią niezawinionych. Spełniona została zatem przez nią przesłanka, o której mowa w art. 168 § 1 k.p.c. Pozwana wykazała również, że wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji złożyła w objętym art. 169 § 1 k.p.c. tygodniowym terminie. Postanowienie Sądu Okręgowego w przedmiocie odrzucenia apelacji, w którym wskazano pozwanej na przyczyny uchybienia terminowi do jej wniesienia doręczono jej w dniu 30 czerwca 2014 r., zaś ów wniosek został przez nią złożony w dniu 7 lipca 2014 r. W tej sytuacji, Sąd Okręgowy bezzasadnie oddalił wniosek pozwanej o przywrócenie terminu do złożenia apelacji.

W konsekwencji, Sąd ten nieprawidłowo uznał, że apelacja pozwanej, jako spóźniona podlegała odrzuceniu.

Z powołanych względów na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. i art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Apelacyjny orzekł, jak w sentencji, o kosztach orzekając na mocy art. 108 § 1 k.p.c..